Самітний чоловіче, доки торбу самітництва
двигатимеш по ходорівських закамарках,
доки вибиватимеш костуром на цимбалах штахетів
тужливу пісеньку про вареники?

Доки стругатимеш, як невмілий різьбар
на власнім лиці криву свою долю?
Доки будеш, Семку Сомику, індиком
перед червоною ганчіркою образи?

Слава твоя відлунала з одного краю торговиці в інший,
вже й забуто самої торговиці славу.
В інший світ перейшли крадені коні і свині,
а ти ще досі двигаєш торбу самітництва.